

ВІДВАЖНИИ

Мій земляк Микола Романчук був мобілізований до лав Червоної Армії для боротьби з німецьким фашизмом У березні 1944 року. Перше бойове хрещення прийняв у Латвії. А далі шлях проходив через Литву, Польщу, Німеччину. У званні сержанта з боями форсував Одер, дійшов до Ельби, де зустрічався з союзними американськими військами. Там і почув звістку про капітуляцію Німеччини.

Згадуючи фронтові епізоди, Микола Сергійович розповідає, що був кулеметником. Разом з помічником з двома запасними дисками патронів йшли в атаку, відчайдушно билися, взявши у полон 18 фашистів. За цей бій його нагородили найціннішою солдатською медаллю "За відвагу". Другу таку ж нагороду одержав за форсування ріки Одер. Сім наших бійців були висаджені по той бік, зв'язку з ними не було. Треба було налагодити зв'язок - і командування доручило це зробити Щ молодому бійцю М.Романчуку. З допомогою брезентового човника

з кабельною котушкою на Ц плечах вранці він переплив до бійців. Його героїчний вчинок не був забутий. А взагалі у Миколи § Сергійовича чимало бойових нагород. Серед них - ордени Червоної Зірки та Вітчизняної війни II ст., безліч медалей. Чотири рази був поранений.

Зараз ветеран самотньо живе на хуторі. Двійко його синів померли ще у молодому віці, дружина || Любов Павлівна не перенесла передчасної смерті дітей і захворіла. Місцева влада відправила її в ц Заборольський інтернат для престарілих. Важко живеться Миколі Сергійовичу. Треба, щоб і йому Щ допомогли.

Володимир МАРКО,
вчитель-пенсіонер, с. Шубків

На фото: М.С.Романчук у 1972 році.

Марко В. Відважний / Володимир Марко // Слово і час. – 1999. -7 трав.
Про жителя с. Шубків Рівненського району Миколу Сергійовича
Романчука, ветерана Великої Вітчизняної війни.